

For svinebrug indebærer ændringen, at harmonikravet ændres i december 2002 fra 1,7 DE til 1,4. Samtidig vil en dyreenhed fra december 2002 blive defineret som 100 kg kvælstof for svin, således at der ved et harmonikrav på 1,4 DE for svinebrug højst kan udbringes 140 kg kvælstof.

For brug i kategorien »andre husdyrbrug« (fjerkræproduktioner og blandede bedrifter) indebærer stramningen, for det første at harmonikravet ændres fra de eksisterende 2,0 DE i december 2002 i stedet for i december 2003. For det andet nedsættes harmonikravet på dette tidspunkt fra 2,0 DE til 1,4 DE i stedet for fra 2,0 DE til 1,7 DE. I december 2002 indføres tillige for denne type brug reglen om, at en dyreenhed defineres som 100 kg kvælstof, således at det sikres, at der ved et harmonikrav på 1,4 DE højst udbringes 140 kg kvælstof. Det bemærkes, at ændringen af definitionen af en dyreenhed for kvæg får virkning fra december 1998 også for kvæg, der står på blandede brug.

Hvad angår de specifikke konsekvenser for de berørte erhverv, herunder de relevante tilpasningsmuligheder for de enkelte brugstyper, henvises til den detaljerede beskrivelse i de almindelige bemærkninger (pkt. 4.2), hvor det lægges til grund, at tilpasningen i alle tilfælde vil kunne ske ved enten en mere effektiv fodring for husdyrkategorien som helhed, ved indgåelse af aftaler om udbringning af overskydende husdyrgødning på andre landbrugsbedrifter, ved køb eller forpagtning af landbrugsjord eller ved kombinationer af disse muligheder.

Det er Miljø- og Energiministeriets vurdering, at der ved fastsættelse af de ovenfor beskrevne skærpede harmonikrav – ligesom ved fastsættelse af de eksisterende harmonikrav – set i i forhold til grundlovens § 73 er tale om almindelig erstatningsfri regulering af ejendomsrettens grænser.

Hvad angår sammenhængen imellem nærværende ændring af miljøbeskyttelsesloven og Fødevareministeriets samtidigt fremsatte lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække bemærkes, at der – uanset at der på visse områder er sammenfaldende formuleringer – er tale om to forskellige anvendelsesområder.

Fødevareministeriets lovforslag er en videreførelse af den retstilstand, der blev etableret ved kongelig resolution af 28. august 1992, jf. bekendtgørelse nr. 763 af 8. september 1992, hvorved bemyndigelsen i miljøbeskyttelseslovens § 12, stk. 1, til at fastsætte nærmere regler om jordens dyrkningsmæssige anvendelse med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening med næringsalte

blev overført fra miljø- og energiministeren til fødevareministeren. Efter lovbemærkningerne til den overførte bestemmelse var hensigten med bestemmelsen, at der blev fastsat regler om grønne marker, gødnings- og sædskifteplaner og gødningsregnskaber (betænkning af 27. maj 1987 over L 244 om ændring af lov om miljøbeskyttelse m.v.). I overensstemmelse med indholdet af VMP II-aftalen skal disse regler udbygges, og Fødevareministeriets lovforslag sikrer det fornødne hjemmelsgrundlag hertil.

Nærværende lovforslag vedrører på sin side reguleringen af de mængder husdyrgødning og anden organisk gødning, der kan tilføres jorden, herunder den justering af harmonikravene, som er indeholdt i aftalen om VMP II.

Til § 2

Til nr. 1

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 1 tilsigter loven bl.a. særligt »at forbedre, genoprette eller tilvejebringe områder, der er af betydning for vilde dyr og planter....« (§ 1, stk. 2, nr. 2). Ifølge § 60 kan miljø- og energiministeren ekspropriere ejendom i landzone eller sommerhusområder under nærmere fastsatte betingelser til fremme af lovens formål.

I overensstemmelse med VMP II-aftalen (bilaget til aftalen, s. 2) foreslås en tilføjelse til § 2, hvorefter lovens beføjelser tillige skal anvendes med sigte på at genoprette vådområder, som skal medvirke til at forbedre vandmiljøet. Ændringen har alene til formål at præcisere, at naturgenopretning med henblik på at forbedre vandmiljøet også er omfattet af lovens formålsbestemmelser, og at der følgerig med hjemmel i lovens § 60 også kan eksproprieres til gennemførelse af sådanne projekter, se herom bemærkningerne til nr. 2.

Ved genopretning af vådområder forstås genskabelse af den naturlige hydrologi i større samlede områder, hvilket indebærer, at der over tid genskabes naturtyper som moser, sumpskove, rørskove, lavvandede søer, naturlige vandløb og våde bredarealer.

Ændringsforslaget indebærer ikke en ændret afgrænsning af lovens hovedformål og anvendelsesområde i forhold til miljøbeskyttelseslovgivningen. Der skal således ved administrationen af loven i øvrigt ikke tages forureningsbekæmpelseshensyn i videre omfang end hidtil. Områder, der er omfattet af § 3 om beskyttede naturtyper, berøres som udgangspunkt kun af intensiveringen af indsatsen for at genoprette vådområder i det omfang, det vil være til gavn for de beskyttede naturtyper. Udpegningen af potentielle vådområder vil respektere de danske forpligtelser i hen-